

PSI-BLADET

5 - OKT 1974

* Organ for NORSK FORENING FOR PSYKISK STUDIUM OG INFORMASJON. *

Bladets formål er å orientere foreningens medlemmer om aktiviteter i PSI's regi, samt bringe annet stoff av interesse. "PSI-BLADET" vil komme ut med 4-6 nummer pr. år, og alle medlemmer får automatisk bladet tilsendt. Medlemmene oppfordres til sende inn stoff, samt å støtte bladet økonomisk med bidrag til dekning av trykkningsutgifter og porto.

Ansvarlig redaktør: Knut AAsheim.

PSI i stadig framgang, men mange oppgaver krever bred innsats!

Så er vi altså kommet et godt stykke utpå høsten allerede. Det forteller kalenderen med all ønskelig tydelighet, og som for å understreke det hele strømmer regnet ned og gulnende blader hvirvles av trærne.

PSI-aktivitetene er forlengst kommet igang med foredragsmøter og studiegrupper. Det er gledelig å registrere at medlemstallet stiger jevnt og trutt (vi har passert 150), og vi mottar stadig henvendelser fra nye interesserte. Ja i løpet av våren og sommeren har vi faktisk fått flere brev fra interesserte som har lest om PSI i artikkelen i A-Magasinet fra oktober ifjor.

Hva som fortsatt ligger redaktøren - ja hele Rådet, sterkt på hjertet, er en positiv utvikling som medlemmene kan være fornøyd med og godt tjent med. Den eneste tilfredstillende måte dette kan skje på er (som jeg har sagt så mange ganger før), ved god kontakt mellom medlemmene innbyrdes og med Rådet. Slik god kontakt erfares i studiegruppene, men vi har jo mange medlemmer utenom disse, samt endel som bor såpass langt unna Oslo at deltagelse i møtevirksomhet er umulig. Til disse våre medlemmer rundt om i landet vil jeg gjerne si at vi er takknemlige for å ha dere med, og for de bidrag i form av stoff som er innsendt. Spesielt for dere håper jeg at Bladet etterhvert kan bli bedre, fyldigere og komme ut oftere. Vi imøteser også med entusiasme ethvert forsøk på å få istand PSI-grupper rundt om i landet.

Uten å ville gi noen prioriteringsrekkefølge, kan der settes opp - punktvis - endel arbeidsoppgaver som ligger umiddelbart foran oss:

- * Å sette igang flere studiegrupper - etter behov.
- * Å få istand et "PSI-Center" i Oslo - for gruppe-møter, samvær, bibliotek og kontor-arb. ++
- * Å opprette PSI-grupper utover landet - bl.a. i større byer som Bergen, Trondheim, Stavanger og Tromsø, men ikke nødvendigvis først der.
- * Å påvirke massemedia til å vise parapsykologien og beslektede emner større oppmerksomhet. - Spesielt gjelder dette radio og TV, og medlemmer oppfordres til å sende brev til NRK med oppfordring til å ta opp disse tema. forts.-

* Adresse: P.S.I., Postbox 5364, Oslo 3. * Postgiro: 21 08 86. *

* Å arrangere en kongress/studieuke i Norge i 1975 eller '76.

* Å medvirke til utgivelse av et norsk parapsykologisk tidsskrift.

Vi anmoder medlemmene på det sterkeste å merke seg de ovenfor skisserte arbeidsoppgaver, hvorav mange kan arbeides med umiddelbart. Ta initiativ selv, og kontakt også rådet med forslag etc.

Jeg ser på PSI ikke bare som en forening, men kanskje vel så mye som et informasjonsorgan utad. Ingen må undgå å forstå betydningen av å informere ut til andre mennesker. Idag, mer enn noen gang tidligere er dette av den største betydning, ikke kun for de man informerer til, men for ens egne åndelige utvikling.

Til hjelp her håper vi om ikke lenge å finne anledning til å få trykket en liten folder eller brosjyre med noen kortfattede generelle opplysninger om parapsykologi, og om PSI i serdeleshet.

P
+ PSI +
I

SAMARBEID N.P.S. - P.S.I.

Det kan meddeles at det er opprettet kontakt mellom styret i Norsk Parapsykologisk Selskap og Rådet i PSI med tanke på et mulig fremtidig samarbeid om arrangement av foredragsaftener i fellesskap. Man tenker da spesielt på de tilfelle hvor en utenlandsk foredragsholder f.eks. gjerne ønskes til Oslo, men hvor den ene forening ikke makter dette alene økonomisk. Mer om dette senere.

0 0
0 0

PROFESSOR HARALD SCHJELDRUP DØD:

(fra Aftenpostens omtale den 20 august 1974.)

"Professor Harald Schjeldrup døde mandag, 79 år gammel. Med ham er Norges store foregangsskikkelse innen den psykologiske forskning og undervisning gått bort. Gjennom mer enn et halvt århundre bidro professor Schjeldrup også til å gjøre anvendt psykologi anerkjent på en rekke områder i vårt samfunnsliv. ... I et verk med tittelen DET SKJULTE MENNESKE, som utkom i 1961 og vakte betydelig oppmerksomhet, behandlet han de såkalte parapsykologiske fenomener, mediumisme, telepati m.m. Hans vurdering av disse ting var preget av en strengt kritisk, naturvitenskaplig holdning, men han mente at fenomenene representerte en utfordring til psykologien. Vi burde ikke utelukke den mulighet, mente han, at der i mennesket finnes hittil ukjente krefter som kan komme til å revolusjonere den menneskelige natur i samme grad som atomfysikken og relativitetsteorien har revolusjonert vitenskapen."

E
L E V E L
E

BREV: Red. har mottatt et langt og hyggelig brev fra medlem GINA AARRESTAD Kleppe. Hun sender PSI-Bladet bidrag både økonomisk og i form av stoff. Det er som alltid kjærkomment og vi takker hjerteligst! Hun skriver bl.a. at hun er 80 år, og ønsker at hun var mere mobil så hun kunne delta i vår møtevirksomhet. Hun sier videre at hun savner noen å snakke med om disse ting der hun bor, som hun betegner som "det mørke fastland". I min grønne ungdom, skriver hun videre, måtte jeg lure meg til de møter som av og til ble arrangert av dosent Wereide. Jeg visste at det fantes personer omkring i landet som man kalte synske, men slike måtte helst passe seg for loven og avisreportere som elsket å plukke fjærene av dem". Idag tror jeg at en av mine lærere hadde rett når han forutsa at omsider skal hele jorden få en felles religion og komme tilbake til vårt opprinnelige utgangspunkt. Hun forteller også at hun opplever at "saker og ting flytter på seg uten at de blir synlig rørt ved - tapte og stjålne saker kommer tilbake, - og hun har sett så mye at hun umulig kan skyve det bort som nonsense".

Red.

"REFLEKSJONER OMKRING ET SENTRALT TEMA"

Vi er nå, som kjent, midt oppe i en sterkt økende interesse for parapsykologi - psykiske fenomen og forskning.

Ett aspekt - eller felt som er gjenstand for stor interesse blandt enkeltpersoner og grupper, er informasjonen eller budskap som mottas fra f.eks. åndeverdenen gjennom mediale personer.

Som sender av slike informasjonen/budskap kan nevnes:

1. Personer i åndeverdenen med tilknytning til mottaker - som avdøde slektninger og andre man har vært nært og positivt knyttet til.
2. Åndelige ledere - høyere utviklede åndelige vesener som ofte følger oss (vår utvikling på jorden)
3. Meget høyt utviklede ånder - (mestere i det åndelige hierarki)
4. Fysiske vesen av høyere utvikling - fra denne og andre planeter.
5. Vesener i romskip fra andre planeter som befinner seg på eller i nærheten av Jorden. (ref. "UFO-kontakter")

Slike informasjonen mottas som oftest på følgende måter:

1. Ved transemedium
2. Ved clairvoyant-/clairaudiant- person.
3. Telepatisk.
4. Ved automat-skrift.
5. Ved planchette, glass ført på bord o.l.
6. Direkte inn på en båndopptaker.
7. Andre mindre vanlig: Via radio, TV, telefon, håndskrevne beskjeder, typer av kodesignal, symboltegn m.m.

Hva jeg i denne forbindelse vil rette oppmerksomheten mot, er den mulige fare ved å akseptere slike budskap reservasjonsløst. Generelt kan man si at en bør nærme seg disse tingene med et åpent sinn, men dog med en viss sunn skepsis. De er like galt å akseptere alle slike informasjonen eller budskap uten reservasjon, som å avvise de.

Er en med på mottakelsen av slike budskap, bør en, om mulig, få de tatt opp på bånd direkte, eller nedskrevet så nøyaktig som mulig umiddelbart. Om opplysningene synes fantastiske eller utrolige, bør en ikke falle for fristelsen til å forkaste disse, like lite som de bør aksepteres blindt. Man bør, om mulig, straks eller senere, søke å få informasjonene bekreftet (eller avkreftet). I alle tilfelle bør en arkivere materialet og etter en tid ta det fram og gå igjennom det på nytt. Ofte kan bekreftelser nemlig ligge langt fram i tiden og diverse opplysninger kan fortone seg meget klarere på avstand (i tid!)

Det er her på sin plass også å nevne feilfaktorer som må taes i betraktning:

1. Sender - mottaker forstyrrelser. Jfr. radiosamband, hvor tekniske feil kan oppstå i sender, i atmosfæren og i mottakeren.
2. Sender kan uttrykke seg uklart. (Kan være ukjent m. jordiske forhold) Forekommer relativt sjelden.
3. Mottaker (i de tilfelle dette er en person) kan tolke budskapet feil. F.eks. kan synsbilleder som ofte er symbolske tolkes feil. (medienes kvalitet eller evner varierer sterkt, ofte fra et tidspunkt til et annet og ingen er vel helt perfekte?)
4. Informasjonene/budskapene kan være av slik karakter (f.eks. symbolske uttrykk) at de ikke umiddelbart forståes. Ofte refererer de til framtidige hendelser/situasjoner, og tidsbegrepet, slik vi erfarer det her, eksisterer ikke i de åndelige sfærer, noe som altså kan forårsake misforståelser.

forts.-

Det bør også sies noen ord om hva man på engelsk kaller "a will to believe and a will not to believe!" Altså dette at noen mennesker vil tro - f.eks. på ektheten av et budskap, fordi dette passer inn i hva vedkommende ønsker å tro uansett hva som måtte framføres av bekreftelser eller bevis på at annet er tilfelle. Andre derimot vil ikke tro f.eks. at det er mulig å komme i kontakt med åndsvesener, uansett hva de måtte bli konfrontert med av bevis i så måte. Slike tendenser er uønskelige og bør advares imot.

Kontakt med vesener i andre verdener og dimensjoner, det være seg åndelige eller fysiske, er et uhyre fascinerende og viktig studiefelt som bør undersøkes på alle mulige måter. Disse linjer er bare ment til, i denne forbindelse, å rette oppmerksomheten mot nødvendigheten av en viss forsiktighet (f.eks. i å trekke forhastede slutninger), videre å ha et åpent, kritisk sinn og i ens vurdering ta i betraktning både erfaring, sunn fornuft og, sist men ikke minst - intuisjonen!

Generalisering, slik vi har gjort her, kan - og bør være en hjelp, men det viktige å presisere nødvendigheten av å vurdere alle faktorer i hvert enkelt tilfelle.

La oss også legge oss på minne at vi alle er følelsesmennesker i større eller mindre grad, og mediale personer er som oftest spesielt følsomme. Av og til kommer våre følelser ut av kontroll, og da er sjansen for feilvurdering størst. Det må være et mål for oss mennesker å lære å ha følelsene under kontroll til enhver tid.

Tilslutt en liten advarsel: Skulle en erfare at et medie har gjort en feil i sin tolkning, så begå ikke selv den kardinalfeil å dømme vedkomendes evner generelt ut fra denne ene erfaring. Søk heller å finne årsaken - det er alltid en!

Red.

NB: I de tilfelle hvor budskap mottas via båndopptaker, radio o.l. er statset mediet, som feilkilde, av andre (kanskje noe mindre) som er av teknisk (f.eks. elektromagnetisk) karakter, men problemet er parallelt.

VIVA VERITAS

FOREDRAGSMØTET DEN 25 SEPTEMBER med foredraget "PERSONLIGHETEN OCK DET ANDLIGE JAG" ved Britt Sevelius, NSU, ble meget velløst. Det var nær fullt hus av interesserte til dette sentrale, men vanskelige tema. Referat vil komme i nr. 4. Ja vi håper å få trykt hele foredraget i Bladet.

*

PSI-medlem Sophie Poulsson skriver til oss at hun er interessert i en studie-gruppe som ville drive forsøk med pendling, og en som vil arbeide med utvikling etter J.G. Bennets og/eller D. Uspenskji's system. Vi bringer det herved videre til medlemmene, og oppfordrer interesserte til å melde fra!

*

Red. vil her og nå benytte anledningen til å rette en varm takk til de få, men desto mer kjærkomne bidragsyterne til PSI-Bladet. Både i form av økonomiske bidrag til dekning av trykningsutgifter, og innsendt stoff. En spesiell takk til Sidsel Blessing og Kjell Gulbrandsen for stoff, og til Turid Fahre for utstrakt hjelp til stensilskrivning.

*

Helio Aguiar, tok flere fotos av en UFO nær Piatan, Salvador, Brazil, hvorefter han mistet bevisstheten. Da han kom til seg selv igjen hadde han en beskjed, skrevet i sin egen håndskrift i hånden: "ATOM-EKSPERIMENTER MED KRIGERSKE HENSIKTER VIL BESTEMT BLI STOPPET ... LIKEVEKTEN I UNIVERSET ER TRUET. VI FORBLIR ÅRVÅKNE OG KLARE TIL Å GRIPE INN!!!"

*

MEDLEMSMØTE I P:S.I. 21. MAI 1974.

Som foredragsholder til dette medlemsmøte var det forutsatt at ordførande i Nordisk Spiritualist Union herr Gunnar Fahlen, Sverige skulde tale om "Karmaloven - som du sår skal du høste". På grunn av tjenesteplikter kunne Fahlen dessverre ikke møte denne gang, men vi regner med å få høre hans foredrag ved senere anledning.

I steden passet det for hr. ANTON ASPEN å fremføre sitt foredrag: "Ønskekvisten før og nå" - som tidligere var utsatt på grunn av sykdom.

Atter var det således lykket presidenten på kort varsel å skaffe habil foredragsholder til et PSI-møte, og han kunne åpne med å ønske over 50 frammøtte hjertelig velkommen i G-salen, Folkets Hus.

Før foredragsholderen fikk slippe til, meddelte presidenten at medlemmer av PSI har muligheter for å delta i møte 30.5.74 med det kjente svenske medium Eira Olofson. For medlemmer av studiegruppen vil det i den forbindelse dessuten bli arrangert privatseanser 29.5.74.

Anton Aspen har lang erfaring med bruk av ønskekvisten, både direkte og på kart. Han har dessuten adskillig kjennskap til bruk av pendelen til samme formål. For tiden er ønskekvisten i søkelyset - bl.a. ved forsøk av Røde Kors i redningstjenesten. Hva er folketetro, vitenskaplig erkjennelse og teleradiastesia i forbindelse med ønskekvisten er spørsmål som melder seg når dette emne bringes på bane. Disse spørsmål og andre ble tatt opp i foredraget som forøvrig var spekket med eksempler og henvisninger hentet fra en frodig litteratur om temaet.

Om ønskekvisten kunne Aspen fortelle at den var i bruk i Kina flere hundre år før Kristi fødsel. I Europa har ønskekvisten vært kjent langt tilbake i tiden, men sikre opptegnelser og illustrasjoner finner man først i tiden etter 1500 tallet, fortrinnsvis i Tyskland og Frankrike.

Kineserne arbeidet med ønskekvisten når de søkte etter vann og metaller, men også når de undersøkte byggegrunn før de satte opp nye bygninger. I Europa ble kvisten brukt i middelalderen først og fremst til leting etter malmer, gull, sølv, sink o.l. I vår tid brukes den helst til leting etter vannårer, men også til ettersøking av folk og fe som er kommet bort. En fransk baron som levde på 1700-tallet, ble således både kjent og rik da han ved hjelp av ønskekvisten fant 150 metallforekomster.

På den tid hevet prester og munkar at det var synd å bruke ønskekvisten til å søke etter malm, og det oppsto alvorlige disputaser om de krefter som virker så kvisten i visse tilfeller slår ut. Også i vår tid diskuteres dette tema og ofte under vitenskapelig kontroll. Ennu er man imidlertid ikke kommet til full klarhet over hvilke krefter som virker på kvisten.

En av ønskekvistens forsvarere påstod i 1800 at det er kvistgjengerens nervesystem som påvirker kvisten; idag tales det om psykiske krefter og tankens konsentrasjon som mulig årsak.

I 1966 arrangerte russiske vitenskapsmenn en rekke eksperimenter med ønskekvisten og fant at den gjør sterkere utslag over metall enn over vann. De laget en ønskekvist av metall og fikk sterkere utslag med denne. Når man knyttet en ledning mellom håndleddene til kvistgjengeren, fikk man svakere utslag. Russerne har fattet stor interesse for ønskekvisten og bruker den nå til å lete etter vann- og metallforekomster. De har også foretatt under-

NORDISK SPIRITUALISTUNIONS KONGRESS I UMEÅ 29/6 - 5/7 1974

Fra PSI er for tiden bare 16 medlemmer tilsluttet N.S.U. Av disse hadde Sissel Blessing, Knut Aasheim og Hans Løken funnet utvei til å delta på kongressen i Umeå. Den lange reisen var nok årsak til at det ikke ble større tilslutning fra medlemmer i Norge. Fra de øvrige nordiske land møtte det 17 fra Danmark, 22 fra Finland og 120 fra Sverige. Island er fortiden ikke tilsluttet N.S.U. Det var således anmeldt i alt 163 deltakere til kongressen.

Valget av Umeå som kongressby for N.S.U. i 1974 var bestemt ut fra et gammelt ønske fra lederne av Sveriges Spiritualisters Riksforbund om å legge et større arrangement til Norrland for derved å stimulere interessen blandt medlemmer i denne del av landet. Det har tidligere ikke vært holdt kongresser for N.S.U. i Norrland, og det ble derfor gitt uttrykk for at man med forventning, hadde valgt Umeå som møtested i forbindelse med Riksforbundets 25-års jubileum.

For møtedeltakerne skulle det meget snart vise seg at styrelsen for N.S.U. hadde gjort et heldig valg. Byen Umeå med omegn har vakker beliggenhet, med brede gater, moderne bebyggelse og et nytt universitet hvor all virksomhet under kongressen foregikk. For deltakerne var det i Studentbostadområdet "Carlshe" reservert enkeltrom med dusj og toalett og med adgang til kjøkken, TV-rom, selskapsrom og vaskerom. Bostedet lå ca. 7 min. bussreise fra "Universum" hvor alle aktiviteter under kongressen ble gjennomført på en utmerket måte.

Ved ankomsten til Umeå stasjon og senere under mottakelsen i Universum, ble han møtt med en åpenhet og menneskelig varme som gav en sikker følelse av å være blandt venner og gode spiritualister. Det ble en selvfølge at en var dus fra første stund - selv når man til å begynne med, gikk surr i de mange navn. Vi norske fikk mange gode kontakter og jeg tror også at vi fikk venner for livet. Under hele kongressen holdt denne gode tone seg like frisk og naturlig og bidro til å gi oss fine minner fra Umeå.

Styrelsen for N.S.U. hadde satt opp et tett program for kongressen med møter både om formiddagen og kvelden. Som tema for programmet var det gitt: SPIRITUALISMENS BETYDELSE FOR PERSONLIG UTVECKLING. For hver møtedag var det dessuten satt opp bestemte emner som ble belyst gjennom gode foredrag og senere drøftet i plenum. Foredragene ventes gjengitt i nordiske tidsskrifter som: "Utan Grans", "Psykisk Informasjon", og andre. Så langt vår økonomi tillater det vil P.S.I. imidlertid søke å innby enkelte av disse foredragsholdere til Oslo så flere kan få høre deres gode foredrag. Således vil Britt Sevelius gjenta sitt foredrag for oss i P.S.I.-møte 25.9.74. Senere håper vi det også blir anledning til å lytte til foredrag fra bl.a. Åke Moberg, Gunnar Fahlen, Birgit Johansson.

I møteprogrammet var det avsatt tid for avvikling av Unionsmøte med gjennomgåelse av beretninger, regnskap og innkomne forslag samt valg av styre. På grunn av at det fra P.S.I. er for få medlemmer tilsluttet N.S.U., har Norge ikke stemmeberettigede representanter til Unionsmøte. Det ble allikevel besluttet at det skal velges en observatør i unionsstyrelsen og at denne skal være kontaktperson mellom P.S.I. og N.S.U. Til observatør fra Norge ble valgt Hans Løken med Inger Nilsen som suppleant til 1976. Forøvrig ble forslag fra Knut Aasheim vedtatt om at styrelsen søker å gjenoppta kontakten med Islands spiritualister.

For de fleste ble vel seansene det mest verdifulle minne fra kongressen i Umeå. Vi som var tilstede under storseansen med Mimmi Arnberg som medium, glemmer ikke det så fort; ei heller de mer personlige hilsninger fra sine kjære på den andre siden under gruppeseansene. Mediene var: Bettan Holm, Birgit Johansson, Eira Olausson, Svea Richnau og Isse Lønnhammar.

Neste kongress ventes holdt i Danmark om 2 år. Innen den tid håper vi Norge og P.S.I. kan være fulltallig representert.

Sekretær Hans Løken

MEDLEMSMØTE I P.S.I. 4. SEPTEMBER 1974.

Når kveldene blir mørke og høsten setter inn, synes behovet for PSI-møter å melde seg med full styrke. Ihvertfall var det første medlemsmøte for høsten 1974 godt besøkt, og G-salen i Folkets Hus ble i minste laget.

Naturligvis må det mer til enn mørke høstkvelder for at medlemmene går mann av huse for å høre PSI-foredrag. Denne gang var det lyktes å overtale O.M. Knispel til å tale om "GRAFOLOGI - HÅNDSKRIFTEN RØBER MENNESKETS KARAKTER". Møteprogrammet må ha fanget interesse også hos ikke-medlemmer som var møtt relativt fulltallig frem.

Da presidenten ønsket de fremmøtte til det første høstmøte velkommen, benyttet han anledningen til å orientere mulige nye interesserte om PSI og hva foreningen står for. Han opplyste herunder at det for tiden er 3 studiegrupper igang, men at foreningen savner et passende lokale hvor gruppene kunne være.

O.M. Knispel innledet med å la møtedeltakerne skrive en del vanlige ord, som i slutten av foredraget ble benyttet til en smule selvstudium i forbindelse med analyse av skriftprøver fra kjente personer.

Hva er grafologi? Er det vitenskap? - morsom underholdning for det brede folk? Mange har sikkert hørt eller lest om tyding av håndskrifter og har en anelse om noe av det grafologene stiller med. Men for de fleste ble foredraget en solid innføring i et emne man vanligvis ikke hører så meget om, men ikke desto mindre uhyre interessant.

Knispel hevder at skriften kan gi opplysninger om et menneskes sjæleliv og at det er mulig, gjennom håndskriften, å analysere menneskenes karakter - i fortid og fremtid, samt dets forutsetninger.

Det hele bygger på psykologi. Vi røper oss på mange måter - ikke minst i vår håndskrift. Dette har vært kjent langt tilbake i historien som bl.a. viser at en form for grafologi har vært drevet i senmiddelalderen av munkene, som forøvrig fant frem til forbausende gode resultater.

I vår tid er grafologien brukt i mellomeuropa - hvor bl.a. skolene i Schweitz kartlegger elevenes evner, i yrkesveiledningen, i utviklingen av elevene og i forbindelse med søknader om stillinger. Større bedrifter har engasjert egne grafologer som behandler søknadene og avgir uttalelse om kvalifikasjoner i forbindelse med bestemte jobber. Mindre bedrifter kan få hjelp til behandling av søknader, ved å henvende seg til private grafologer som driver selvstendig konsulentvirksomhet.

Private grafologer får henvendelser også av mer privat natur og har vært nyttet som rådgivere i forbindelse med inngåelse av ekteskap, personlige konflikter og i sykdomstilfeller.

En grafologisk analyse er en diagnose, men kan ikke forklare alt. Selv om skrivemåten har forandret seg meget fra "håndskrift" til "formskrift" vil det likevel være noen trekk som avslører de sjælelige egenskaper hos vedkommende. Således røber en håndskrift med utpræget trykk, at vedkommende mangler elastisitet - og i enkelte tilfeller at noe er undertrykket i vedkommendes sinn. Skrift er også en holdning. Skrå skrift forteller noe om likevekt og ballanse, mens en korrekt skrift røber selvutslettelse. Regelmessighet vidner om manglende selvutfoldelse - muligens også selvopptatthet. Den flytende skrift er som skum, - man elsker seg selv i første rekke og er ikke til å stole på.

Som avslutning på foredraget ble det vist eksempler på håndskrift fra forskjellige kjente menn og gitt kommentarer som bekreftet sammenheng mellom personens karakter og hans skrift. Det ble herunder pekt på fire hovedskrifttyper (vinkel, girlande, arkade og tråd) og nevnt de mest karakteristiske trekk hos personer som nytter slik skrift.

Foredraget ble meget godt fremført og møte ble derfor meget vellykket.

Skr. H. Løken.
Et par dager senere fikk PSI følgende hilsen fra foredragsholderen:

"Min beste takk for interesse og mottagelighet. Vennlig hilsen O.M. Knispel.

Sammendrag av foredrag holdt i PSI den 26 februar 1974.

Mange av dere vil nok lure på hva dermatoglyfikk egentlig er. "Derma" er gresk for hud, "to" betyr å grave, og "glyfikk" symboliserer figurer eller karakterer. Den som spesialiserer seg i dermatoglyfikk, er altså en som "graver ut" betydningene av de figurer og riller som finnes i huden på fingrene, i håndfletene og under fotsålene. Symbolene og figurene er naturligvis linjene i hendene og under føttene.

En stund ble dette kalt kiromanti, i den utstrekning det angikk tolkningen av de furete linjene i hendene. Men vi som spesialiserer oss i dermatoglyfikk, studerer også hovedlinjene i hendene, samtidig som vi i tillegg studerer de epidermiske linjene, dvs. overhudslinjene, eller de bittesmå rillene som finnes over hele hånden, fingrene og under foten. Faktisk ligger hovedinteressen vår i disse overhuds-rillene, for det er bevist at de utvikler seg under de første 12 til 16 uker av svangerskapet, og at de er bærere av de arvlige egenskaper som går over på barnet. Dette er et meget komplisert emne, og det er ikke min mening å komme inn på det her i kveld. Men ettersom jeg tror på den sannhet som ligger i hånden, og som jeg også mener å ha bevist gjennom utstrakt erfaring, så har jeg i en 26 års tid studert dermatoglyfikk. Som resultat av studiene mine fikk jeg doktorgraden i november forrige år, basert på min avhandling om "Det forebyggende aspekt av dermatoglyfikken". ("Prophylactic aspects of dermatoglyphics"). Jeg er overbevist om at den tid vil komme da dermatoglyfikk vil bli et anerkjent redskap i diagnostisk medisin, og jeg er personlig villig til å gi resultatene av mine undersøkelser til forbedring av menneskelig utvikling i det store og hele. Jeg kjenner verdien av mine studier for foreldre som ønsker å gjøre det beste for sine barn. Jeg vet også hvor verdifulle studiene mine er for dem som ønsker å kjenne og forstå seg selv, og jeg vet hvor verdifulle de er innenfor medisinsk diagnostikk, så vel som for sosial sunnhet, preventiv medisin, mental og fysisk helse. Men alt dette er det ikke meningen å snakke om i kveld.

I disse kveldstimene skal jeg forsøke å forklare så enkelt jeg kan karaktertrekk og mentalitet ut fra håndens form og natur og gjennom hovedlinjene i håndflaten.

"Bedre føre var enn etter snar" ("forewarned is forearmed", som vi sier på engelsk) burde være ord av mer kraft og betydning i dag enn noensinne. Livskampen blir ikke lettere. Kampen for å overleve blir mer intens for hver dag. Derfor bør et studium som kan hjelpe menn og kvinner til å lære seg selv å kjenne, forstå sine svakheter, men også oppdage sine verdifulle egenskaper - bli av uvurderlig betydning for de som vil gjøre det beste ut av sitt liv.

Det er en logisk grunn til at linjene i hånden forteller livshistorie med ufeilbarlig treffsikkerhet, og det skal jeg etter hvert forklare. Jeg må imidlertid en passant si at dette studiet bare utgjør en bok mer blant alle naturens bøker hvor Gud skriver historie på blad, på stener og annet. Jeg gjør ikke noe forsøk på å få dere til å tro på noe som er basert på overtro. Tvert imot vanlig oppfatning har studiet av hånden opptatt sinnene til noen av de største personligheter gjennom tidene. Hvor og når det hele begynte, er dessverre gått tapt i oldtidens mørke natt uten daggry. I alle land og alle sivilisasjoner har studiet av hånden alltid vært forbundet med studiet av livet selv. Tusener av år før Kristus skar kineserne ut hånden og dens mystiske linjer på sine monumenter og templer. Det samme gjorde japanerne, perserne og hinduene. Autentiske opptegnelser i forskjellige biblioteker i verden beviser at slike studier som astrologi og kiromanti har sitt opphav i tidens morgen.

forts.-

"MITT BARN?"

Se på ditt barn og si til deg selv: "Dette barn kan ha vært min lærer i en annen tid og et annet sted, og kanskje har dette barn noe å lære meg nå. Dette er ikke mitt barn, men et barn av Gud. Derfor er jeg likeverdig med dette barn, og dette barn likeverdig med meg."

Ut fra astrologien ble studiet av hånden født. Det ble funnet at personer som hadde planeten Jupiter i sterk posisjon i horoskopet, også hadde de samme kvaliteter markert gjennom håndens første finger, (pekefingeren) som da hadde en bred og velutviklet forhøyning på håndflaten like under. Hvis denne fingeren var kort eller kromet og forhøyningen under hul eller relativt flat, hadde planeten Jupiter en underordnet stilling i horoskopet. I tidens løp ble pekefingeren kalt Jupiter-fingeren, langfingeren fikk navnet Saturn-fingeren, samtidig med at resten av fingrene og forhøyningene (eller "bergene") i håndflaten fikk astrologiske navn.

Selv den mest overfladiske student av dette studiet er klar over at hvis det såkalte "Venus-begrepet" (forhøyningen under tommelen) er bredt og velutviklet, så er også den sensuelle side av naturen mer utviklet enn om denne delen av håndflaten er flat eller hul å se til.

Denne påstanden blir bekreftet av medisinsk vitenskap, som viser at det som går under navn av den store håndflatebuen eller hovedblodkaret fra kroppen passerer under denne delen av håndflaten. Følgelig, hvis dette blodkaret er ekstra stort, blir også "Venus-berget" mer utviklet. Man drar derfor den slutning at når kroppen er uvanlig robust, vil de lidenskapelige tendensene også tre mer i forgrunnen, idet sanselighet for en stor del er avhengig av robust, fysisk helse og kraftig blodsirkulasjon.

Studiet av tommelfingeren alene er nok til å bevise at dermatoglyfikk er en naturvitenskap bygd på observasjon og genuin forskning. Vi sier at tommelen forteller om menneskets individualitet.

Sir Charles Bell har i sine verker gjort oppmerksom på det faktum at tommelen på poten eller hånden til sjimpansen, som ligner mest på mennesket - selv om den er velformet nok - ikke når opp til basis av pekefingeren. Man trekker derfor den slutning at jo lenger og mer velformet tommelen er, jo mer har mennesket utviklet seg fra det primitive mennesket. Til og med en flyktig iakttagelse kan bevise at det er slik. En mann med en kort, tykk og klumpet utseende tommel vil være rå og brutal av natur, mens en mann eller kvinne med en lang, velformet tommel vil ha høyt utviklede intellektuelle evner forenet med bestemthet og sterk vilje.

Et besøk på et mental-sykehus gir oss en klar lekse i dette. Der vil en dårlig utviklet tommel hos noen av pasientene overbevise en om den viktige forbindelsen mellom denne del av hånden og et menneskes psyke.

Historien beretter at mange av de mest berømte filosofene ikke bare studerte hånden, men også formidlet kunnskapen videre til sine elever. Navnene til store personligheter som har praktisert og studert dermatoglyfikk, er vel kjent for de fleste av oss. Jeg sier dette bare for å vise at studiet av hånden ikke bare er et av de eldste i verden, men også et som har kalt på alvorlig oppmerksomhet blant de mest begavede hjerner i historien. Så vi i vår moderne tid urde være skamfulle eller mismodige om vi, når vi følger disse store i studium og praksis av dermatoglyfikk, møter rynking på nesen fra de uvitende, disse som ikke har noen ide om de edle dokumenter av gammel opprinnelse, og de som klassifiserer vitenskapen som noe slags tabu, som deres overlegne intelligens føler seg høyt hevet over.

Så forutinntatt har tanken på kunnskap vært i forbindelse med studiet av hånden at bibeloversetterne oversatte feil det 7. vers av 37. kapittel i Jobs bok. I den opprinnelige hebraiske versjonen lød dette verset: "Gud plasserte tegn og merker i hendene på alle menneskebarn forat alle mennesker skulle kunne kjenne sine oppgaver". - I den mistolkede engelske versjonen står det: "Gud forseglet menneskets hender forat alle mennesker skal kjenne Guds gjerninger".

Det er rimelig å anta at hver del av hjernen, lik enhver annen levende organisme, er under kontinuerlig utvikling og forandring. Disse forandringene må endre og virke inn på hjernecellene og gjennom dem igjen på nervesystemet for hele kroppen, spesielt de nervene som har forbindelse med linjene i hånden. Derav følger at en mann eller kvinne på - la oss si 25 år - vil begynne

en ny utvikling av tanke eller utdanning, som skjebnesvangert vil komme til å endre hans eller hennes hele livsløp i 40-50-års alderen. Ved 25-års alderen har forandringene allerede startet i hjernen og vil alt da - ved å påvirke hjernecellene - ha manifestert sin virkning på nervesystemet og i særdeleshet på nerveforbindelsene mellom hjernen og hånden. Medisinsk vitenskap har påvist at nervene fra hjernen til hånden, gjennom generasjoner av kontinuerlig bruk, er blitt usædvanlig høyt utviklet, og at hånden - enten den er passiv eller aktiv - i enhver forstand er hjernens umiddelbare tjener. At linjene i håndflaten ikke fremkommer gjennom arbeid, kan lett bevises. Men uten å gå inn på noen nærmere diskusjon angående teorier og lignende om hånden vil jeg gjerne gå over til noen slides. Først vil jeg bare si at vitenskapen med all sin forskning ennå aldri har oppdaget hva liv egentlig er.

Det gjenstår fremdeles å svare på 1001 spørsmål som menneskeheten stiller angående dagligdagse ting.

Jeg vet at med hensyn til slike problemer som helse og nedørvet eller begynnende sykdom kan dermatoglyfikk gi temmelig nøyaktige advarsler - ikke bare av sykdommens natur, men også ofte datoen, år i forveien. Hvis advarselen ikke blir tatt til følge, kan det bli for sent å bekjempe faren. I alle livets tilskikkelser kunne en knekket bro ha blitt reparert hvis man bare hadde vært i stand til å gjøre seg nytte av den kunnskap som ligger skjult i hånden. Men disse forferdelige ordene "for sent" gjør livet ofte til en tragedie i stedet for det vidunderlige skaperverk det kunne ha vært, om dermatoglyfikk hadde vært tilgjengelig for å tjene som denne broen over opprørt vann ...

Mange måter å meditere på

Det finnes så mange retninger innen denne form for psykisk trening, at en kan undres på om de alle sammen snakker om det samme. Til hjelp i denne uvissheten har den svenske psykiater Nils-Olaf Jacobsen utgitt en del artikler av forskjellige forfattere. De fremstiller de mest kjente fremgangsmåter og forteller om sine erfaringer. Det kan virke litt forvirrende med så mye meget forskjellig filosofi og religiøs språkbruk, men saken er den samme: man søker en endret innstilling som medfører en endret bevissthetstilstand. Redaktøren gir en oversikt over hva meditasjonen er og ikke er. Bl. a. påpeker han forskjellene fra og likheten med hypnose. Begge metoder gir avstegning av vanlige inntrykk, derav følger avslapning og hvile. De fleste som mediterer her i vesten opplever først og fremst dette. Men ettersom man oppnår øvelse og kommer "dypere", ser det ut til at det skjer en egenartet form for avreagering av følelser og er frigjøring av personligheten. Til sist kan man få parapsykologiske opplevelser, følelsen av lykkosalighet (bliss i engelsk fremstilling) må vel regnes til disse. Men så langt har vår vitenskap ikke kunnet følge med. Ingen har heller kunnet uttrykke seg slik om sin opplevelse at bevisstheten hos andre har fått holdepunkter og sammenligningsmuligheter.

På den annen side har man forsøkt å finne frem til de fysiologiske kjennetegn på den endrede bevissthets-tilstand. Man måler hjerte-aktivitet, åndedrett, surstoff-forbruk og stoffskifte og allermost de elektriske hjertebølger. Dessuten er det foretatt undersøkelser (av mennesker og dyr), som viser at ved hjelp av meditasjon, og på annen måte, kan man oppnå viljemessig kontroll over de autonome fysiologiske prosesser, f.eks. kontroll over blodtrykk, nyrefunksjon, elektrisk aktivitet i hjernen m.m. Særlig begavede og trenede mennesker kan bringe sine legmefunksjoner til et slikt lavmål at de kommer i en dødlignende tilstand. Men det vanlige synes å være at meditasjonene fører til en sunn balanse i de fysiologiske prosesser, uten at dette er den bevisste hensikten. Helsen blir altså bedre. En må uvil-kårlig undres på hvor meget av "lykkosaligheten" består av denne fornemmelse av god balanse i de fysiologiske prosesser. Det er i det hele tatt en bok som fører tanken i mange retninger og inspirerer en til å sette seg bedre inn i saken.

Meditasjonens vager. Redaktør: Nils-Olof Jacobsen - Natur og kultur.
Stockholm 1973 - V.S. Blessing.